

Bezinning 202: De beloften vervuld ¹

Lucas 2, 22-40 = H. Familie B-jaar en Lichtmis (2 februari) ABC-jaar

Het Woord

Toen de tijd was aangebroken dat ze zich overeenkomstig de wet van Mozes rein moesten laten verklaren, brachten ze Hem naar Jeruzalem om Hem aan de Heer aan te bieden, zoals is voorgeschreven in de wet van de Heer: 'Elke eerstgeboren zoon moet aan de Heer worden toegewijd.' Ook wilden ze het offer brengen dat de wet van de Heer voorschrijft: een koppel tortelduiven of twee jonge gewone duiven.

Er woonde toen in Jeruzalem een zekere Simeon. Hij was een rechtvaardig en vroom man, die uitzag naar de tijd dat God Israël vertroosting zou schenken, en de heilige Geest rustte op hem. Het was hem door de heilige Geest geopenbaard dat hij niet zou sterven voordat hij de Messias van de Heer zou hebben gezien; gedreven door de Geest kwam hij naar de tempel, en toen Jezus' ouders hun kind daar binnenbrachten om met Hem te doen wat volgens de wet gebruikelijk is, nam hij het in zijn armen en loofde hij God met de woorden: 'Nu laat U, Heer, uw dienaar in vrede heengaan, zoals U hebt beloofd. Want met eigen ogen heb ik de redding gezien die U bewerkt hebt ten overstaan van alle volken: een licht dat geopenbaard wordt aan de heidenen en dat tot eer strekt van Israël, uw volk'. *Zijn vader en moeder waren verbaasd over wat er over Hem werd gezegd. Simeon zegende hen en zei tegen Maria, zijn moeder: 'Weet wel dat velen in Israël door Hem ten val zullen komen of juist zullen opstaan. Hij zal een teken zijn dat betwist wordt, en zelf zult u als door een zwaard doorstoken worden. Zo zal de gezindheid van velen aan het licht komen.'*

Er was daar ook een profetes, Hanna, de dochter van Fanuël uit de stam Aser. Ze was hoogbejaard; vanaf haar huwbare leeftijd had ze zeven jaar met haar man geleefd, en ze was nu al vierentachtig jaar weduwe. Ze was altijd in de tempel, waar ze God dag en nacht diende met vasten en bidden. Op dat moment kwam ze naar hen toe, bracht hulde aan God en sprak over het kind met allen die uitzagen naar de bevrijding van Jeruzalem.

Toen ze alles overeenkomstig de wet van de Heer hadden gedaan, keerden ze terug naar Galilea, naar hun woonplaats Nazaret. Het kind groeide op, werd sterk en was begiftigd met wijsheid; Gods genade rustte op Hem.

Een woord bij het Woord

Al vanaf het begin is God één en al belofte. Als Hij Abram roept, belooft Hij hem drie dingen: Abram zal de vader van een groot volk zijn; de Heer zal Abram zegenen; deze zegen zal een positieve betekenis hebben voor alle volkeren (Genesis 12,2-3). Later worden die beloften hernomen en verrijkt. Al die beloften van het begin en van het hele Eerste Testament vinden nu hun definitieve en volle vervulling in het kind dat geboren is, Jezus, de zoon van Jozef en Maria.

¹ De verzen 33-40 (*cursief*) zijn facultatief.

Simeon mag dit onder de stuwning van de heilige Geest erkennen en uitspreken. Hij ziet met het oog van het geloof dat God trouw is en zijn woord nakomt.

Niet toevallig gebruikt Simeon de woorden, waarmee de Heer aan Abraham zei hoe hij zal sterven: 'Je zult in vrede met je voorouders worden verenigd en in gezegende ouderdom begraven worden' (Genesis 15,15).

Er wordt nog een belofte vervuld. Simeon had immers van de heilige Geest de belofte gekregen dat hij de Messias zou zien. Nu is de Messias geboren. Hij is hier in de tempel, voor de ogen van deze oude man. En Simeon herkent Hem en belijdt zijn geloof. Zo is hij een voorbeeld voor allen.

Het Woord in mijn leven

Geloof ik dat God zijn beloften nakomt? Waarmee kan ik dit 'aantonen'? Zie ik in Jezus de vervulling van alle beloften van het Eerste Testament?

Bidden met het Woord

Goede God,
Gij spreekt een woord
en het gebeurt.
Gij doet een belofte
en ze wordt vervuld.
Overvloedig zelfs,
nooit karig.
Jezus is de grootste vervulling
van de grootste belofte:
de Messias zou komen.
Wij mogen Hem verwelkomen,
in Hem geloven,
heel veel van Hem ontvangen
en Hem bij anderen brengen.
Zegen ons op die weg. Amen.

© Eric Haelvoet 2013